

„Prázdniny končí,
škola začíná“

GEVOLUCE ONLINE!
Náš časopis má nové
webové stránky!

**NA JAKÉ FILMY
JEŠTĚ ŠETŘIT?**
Doporučení k
návštěvě do
konce roku

Úvodní slovo

A je to tady! Spousta práce byla investována do toho, abychom byli schopni vydat naše první číslo Gevoluce. V tomto čísle pro vás máme připravené rubriky, které od Gevoluce očekáváte, ale máme i pár článků nových, které určitě stojí za přečtení. Do budoucna připravujeme i další projekty, takže počkat se vyplatí!

Jako vždy, pokud byste měli nějaké připomínky nebo články, které byste chtěli zveřejnit škole, není nikdy problém se na mě obrátit. Celý tým Gevoluce vám přeje příjemné čtení.

Tým gevoluce:

Šéfredaktor: Samuel McLean, **grafika:** Vojtěch Mucha,
korektura: Tereza Jedličková, **web:** Linda Kimrová

Autoři článků:

Ross interview: Samuel McLean, **Dofe rozhovor:** Filip Čermák, **Filmy:** Vojtěch Ráček, **Gevoluce online:** Linda Kimrová, **Vtipy:** Juliet Caspers, **Šílený milenec:** Anonym

Gevoluce Online!

Koho nebaví číst tutoriály, tak rovnou vezme mobil a zadá si do prohlížeče gevoluce.gevo.cz bez www a modlí se, že jeho prohlížeč načte zbrusu nové webové stránky školního časopisu Gevoluce!

Pro vás ostatní, kteří chcete nejdříve něco o těchto stránkách vědět, nebo máte tu smůlu, že vám je prohlížeč neotevřel, čtěte dál ;).

Na konci minulého školního roku vytvořila Karolína Pavlátová pro náš časopis Gevoluce webové stránky. Bohužel přes prázdniny nefungovaly, ale v září se je podařilo zprovoznit a náš tým si s nimi začal hrát a vylepšovat je, aby byly co nejpěknější a nejzajímavější.

Jedno malé upozornění – některé přístroje nebo prohlížeče nejsou schopné „přechroustat“ naše URL a místo gevoluce.gevo.cz načtou www.gevo.cz, dodali bychom Vám jejich seznam, ale tento zádrhel s největší pravděpodobností zapříčinil sám bůh Chaos, protože je v tom naprostý chaos. Už pracujeme na tom, abychom ho porazili, ale bude to chvíli trvat.

A mezitím Vám řekneme, na co se na našich stránkách můžete těšit. Najdete tam všechno, co je v našem tištěném časopise, ale i něco navíc. Jediné, co Vám webové stránky neumožní, je ten krásný pocit z doteku papíru a vůně inkoustu.

Na webových stránkách Gevoluce najdete informace o tom, kdo se na nich aktuálně podílí (Kontakty), kdo se na nich podílel v minulosti (O nás) a máte možnost si přečíst články nebo se podívat, jak si s tištěným časopisem hráli grafici (Z tiskárny), aniž byste vstali ze židle.

Jsme ještě stále nováčci, proto s námi mějte, prosím, trpělivost, denně webové stránky vylepšujeme, ale ještě stále lovíme nějaké ty mouchy. Budeme rádi, když nám sdělíte váš názor jak stránky či časopis vylepšit, a to ústně, zprávou nebo i pomocí komentářů na stránkách. A pro všechny, kteří by chtěli přispět nějakým článkem - můžete kdykoliv poslat email našemu šéfredaktorovi Samovi McLeanovi ;). Teď už víte vše, co potřebujete.

Tak do toho! Zadejte gevoluce.gevo.cz a zpestřete si přestávku !

ROSS INTERVIEW

What your favorite thing about the Czech Republic?

Ross: Well, I guess one of my favorite things is the mixture of culture. Despite the fact that the Czech Republic probably doesn't have as much a mixture of culture as say the part of the UK that I am from. Because there is a large influx of Pakistani and Indian people there. I would say that it's perfect for me, having spent a few years in a Russian speaking country and the ex-soviet elements of it having not being from Russia itself. Living here I can feel some of those past elements, but I also have a clear define feeling of Europe. So I have an attachment to my own home which is Europe of course, the western part, but I also have some things I really liked in living in an ex-soviet state. And there are Slavic cultural elements that I really appreciate, like their tendency to put family first which is something that western families don't generally do, they put friends above family. And it's very nice to have this family orientation, but still, have this understanding that friends are important.

What do you think of the balls that we have here?

The first year I hated them, because I couldn't dance. Some students may remember me standing in a corner, trying to do the waltz with Mrs. Mandlerova. But the following year me and my wife took some dancing lessons and it turned out well. There are so many small traditions that I would never know about if I didn't go to the school ball. A good example is the throwing of the money which is clearly made by the teachers so they can throw coins at their least favorite student.

Do you like Monty Python?

I do, but I have to say that because of the quantity of stuff they produced, some of it's awful. I generally prefer their films like Life of Brian of The Holy Grail. Their other shows like The Flying Circus are a mixed bag for me.

What is the difference between Czech and British students?

There is no fundamental difference between them, the only real contrast is education. The Czech system is still quite reliant on memorization, while British students are lead to be more creatively oriented. And while memorization is excellent at getting a grasp on the basics of maths and sciences, coming up with new ideas is another story. In this school, I can see a push to developing the way people think, and the IB program is one of these movements.

What is the difference between this school and any other that you have been to?

Well, certainly the way this place looks is significantly different. The communication between students and teachers has a much friendlier feel to it. It's positive if the students understand that there is still a barrier of respect. It's bad if they think they are simply friends. Then it breaks down the concept of teaching. One of the things I really like about it is that it really feels like a family. Here you know you can approach your colleges in a reasonable manner. Other places I have worked in were much more gossipy. Not to say that there is no gossip here, but it's nice that it's possible to communicate with everyone.

ROSS

INTERVIEW

Have you in the time of your stay here been for an extended amount in a village?

Every year I participate in a summer camp in a place called Sepikov which nobody has ever heard of. It is tiny and while it has a square, I would still classify it as a village. I know that is an unpopular term in this country, people turn to me and say: "no no, that is a town". However, Sepikov has only one shop, therefore I declare it to be a village. And yes, I do enjoy traveling along the countryside.

VTIPY

TROCHA ČERNÉHO HUMORU

Řízení letového provozu v Bostonu zachytilo zprávu: „Zde let OK 13.... máme značné problémy.... ..... dochází nám palivo, zbývá nouzová rezerva na 10 min., jsme asi tak 2000 km od pobřeží..... sdělte instrukce!“ Řídicí letového provozu si to nechá přeříkat ještě jednou, zamyslí se a pak prohlásí do mikrofonu: „Opakujte po mně: Otče náš, jenž jsi na nebesích...“

Muž zabije svoji nevěrnou ženu a zakope ji na zahradě. Jeho čin je však velmi brzo odhalen, protože na zahradě čouhá ze země obnažený zadek zavražděné. Při vyšetřování se detektiv diví: „Poslechněte, já to nemůžu pochopit, proč jste svou ženu nezakopal hlouběji? Vždyť to jste musel vědět, že ji takhle snadno najdeme.“ Muž pokrčí rameny: „Když víte, mně se v tom tak dobře parkovalo kolo...“

NĚCO MÁLO Z NEMOCNIC

V nejmenované nemocnici se před operací ptá anesteziolog pacienta: „Přejete si levnou anestezii nebo drahou?“ „No, spíše preferuji tu levnou.“ Anesteziolog si k pacientovi přisedne na nemocniční lůžko, pohladí ho po hlavě a začne zpívat: „Hajej, můj andílku, hajej a spi...“

V jednom městě zemře velmi slavný kardiolog, a tak se stát rozhodne, že mu uspořádá velkolepý pohřeb. Jak rakev odjížděla z místnosti, tak zajížděla do obrovského srdce. Všichni strašně plakali, jen jeden se ohromně smál. Po obřadu mu všichni vytýkali, že je to neetické, ať to nějak vysvětlí. „Víte, já jsem nikdy netušil, že se budu těšit na svůj vlastní pohřeb... Já jsem totiž slavný gynekolog.“

Na smrtelné posteli leží 80letý milovaný manžel, otec, dědeček. Blíží se jeho poslední chvíle na tomto světě a kolem něj se shromáždila celá rodina, žena, všechny děti, skoro všechna vnoučata, a dokonce několik pravnoučat. Všichni soucitně a v tichu čekají, až přijde ta chvíle. Náhle se dědeček probere a povídá: „Povím vám, mí nejbližší, své největší tajemství: Já jsem se ve skutečnosti nikdy nechtěl oženit a založit rodinu. Měl jsem všechno. Rychlá auta, krásné ženy, mnoho přátel a bohaté konto. Ale jednoho dne mi přítel pověděl: „Ožeň se a založ rodinu, protože Ti nebude mít kdo podat sklenici vody, až budeš na smrtelné posteli a budeš mít žízeň.“ A tak jsem se oženil a radikálně tak změnil svůj život. Večerní diskotéky s krásnými ženami nahradilo sledování seriálů s manželkou. Autem jsem jezdil pro vás, děti moje ,do školy a ze školy a na společné dovolené k moři. Peníze z konta se rozplynuly na vaše studia, děti moje. Krásné dny svobody odnesl vítr. A teď, když ležím na smrtelné posteli, víte, co je nejhorší?“ „Co, tatínku náš drahý?“ ptají se všichni. „Nemám ani trochu žízeň.“

ge

vo

lu

ce

NA KTERÉ FILMY LETOS JEŠTĚ ŠETŘIT?

Zdravím všechny a hned na začátek s lítostí oznamuji, že letos nebudu zdaleka tak aktivní jako minulé roky. Znáte to, ročníkovka, práce od Borýskové, anglické projekty, houby měsíce... Málo toho zrovna není. Připravuji pro vás jeden větší článek, ale budu na něj potřebovat trochu víc času, takže v mezičase vám sem hodím přehled toho, co nás do konce roku v kinech ještě čeká. Nebudu sem psát všechny filmy, vybral jsem jich však 32, aby to vycházelo tak nějak na 3 filmy týdně. To se zvládnout dá, ne?

Říjen

Nevím, kdy se noviny vydají, ale i filmy ze začátku měsíce by tou dobou měly v kinech stále dávat, proto je sem také přidám. V říjnu nás české distribuční společnosti už tak trochu připravují na Oscary a hodily nám tam 5 silných kandidátů. Z toho jsou dva rozhodně největší, kteří se hodlají předhánět prakticky ve všech kategoriích, včetně té nejprestižnější, Nejlepšího filmu. A těmito filmy jsou **Zrodila se hvězda** a **První člověk**. Oba jsem měl to štěstí už vidět a musím říct, že film **Zrodila se hvězda** u mě rozhodně vyhrává. První film je vyvážená emocionálně narvaná romance z hudebního průmyslu s neskutečnými hereckými výkony a soundtrackem, který si budete hrát dokola tak moc, že si ošoupete Spotify. A ten druhý je nádherné vyobrazení jedné z nejdůležitějších událostí 20. století... tak trochu jinak. On totiž **První člověk** není úplně tak obyčejný film o Apollu 11, ale hlavně funguje jako portrét Neila Armstronga jako astronauta, otce a manžela. U něj mě ale vůbec nepřesvědčil začátek a prvních 15 minut jsem si říkal, že asi nezvládnou, jak málo informací se divákovi dostává. Naštěstí po těchto prvních cca 15 minutách se film rozjede a je to teda rozhodně "kino jízda". Čím lepší kino, tím lepší zážitek (to platí i o **Zrození hvězdy**).

Dolby Atmos jednoznačně doporučuju). Co se týče Oscarů, **Hvězda** by za mě zatím (z toho, co jsem měl letos zatím to štěstí vidět) sebrala kategorie Nejlepší film, Režie, Hlavní herec, Hlavní herečka, Vedlejší herec (pro Sama Elliota v roli staršího bratra Bradleyho Coopera) a Písnička. **První člověk** je pro mě zatím rozhodně favoritem ve všech technických kategoriích (kromě kamery, která byla pro mě osobně snad jedním z největších problémů celého filmu, příliš se třásla i ve scénách, kde by se rozhodně třást nemusela) a na **Vedlejší herečku** (pro Clair Foy v roli manželky Neila, která je opravdu úžasná a přiměla mě pustit si minisérii "The Astronaut Wives Club" o manželkách kosmonautů).

Další 3 oscarové říjnové filmy jsou **Zloději**, **Tina a Vore** a **Dogman**, všechny tři reprezentují své země (resp. Japonsko, Švédsko a Itálii) na Oscarech a jsou jedni z celkových favoritů na kategorii Nejlepší cizojazyčný film. Japonské **Zloděje** jsem už měl také to štěstí

všechno zhroutí a skoro jsem nebyl schopný popadnout dech. Rozhodně doporučuju. Dál v říjnu rozhodně nemám v plánu promeškat dva české historické filmy. A to jak Českou filmovou akademií favorizovaného velkorozpočtového výpravného **Tomana**, tak intimní "konverzačku" se dvěma herci - **Hovory s TGM**, s Martinem Hubou hrajícím ikonického prvního prezidenta ČSR a Janem Budařem hrajícím Karla Čapka. Potom si určitě nenechám ujít s největší pravděpodobností vůbec poslední film legendárního dánského artového režiséra Larse von Triera - **Jack staví dům**. Na Halloween je program jasný, a to zatím (a doufejme i navždy) poslední kousek z "Halloween" série, který přímo navazuje na druhý díl z roku 1981 s jednoduchým českým názvem **Halloween**. Pak si ještě určitě nenechám ujít nejnovější Marvelovku **Venom** a zatím poslední film mého oblíbeného režiséra Drewa Goddarda, **Zlý čas v El Royale**. Ano, v říjnu se má peněženka vyprázdní, už jsem na to připraven. A v listopadu to nebude o nic lepší...

Listopad

V listopadu se distribuční společnosti zbláznili, dámy a pánové, protože k nám do kin v průběhu měsíce pouští celých 34 filmů!!! Což vychází na víc jak jeden film denně. To se prostě nedá zvládnout.

Do kin půjde dalších 5 horkých oscarových kandidátů. **Vdovy** režiséra 12 let v řetězech a spisovatelky Gillian Flynn o 4 ženách, které musí vyřešit dluhy s kriminálním podsvětím, které jim nechali jejich manželé po tom, co všichni zemřeli. Další je nejnovější hraná disneyovka **Louškáček a čtyři říše**, která útočí na kategorie Nejlepší výprava a Nejlepší kostýmy. Potom ještě historický hudební film vyobrazující historii jedné z nejvýraznějších skupin všech dob - Queen, **Bohemian Rhapsody**, s Rami Malekem v hlavní roli ikonického zpěváka Freddie Mercuryho.

Další dva, kteří jsou favorité na kategorii Nejlepší cizojazyčný film, **Soumrak** a **Dívka** reprezentující resp. Maďarsko a Belgie na Oscarech, kde ten první je další historický film od režiséra Oscarového vítěze Saulův syn a ten druhý popisuje život mladé transgender slečny. Listopad bude také hodně pro filmové fajnšmekry, kdy do kin půjde například nejnovější kousek pověstného argentického režiséra Gaspara Noé, jehož filmy se tak obtížně sledují, jsou extrémně brutální, nechutné a erotické (Vejdí do prázdna, Love nebo třeba Zvrácený), že pokud jste schopní je dokoukat, tak vám tleskám, **Climax**. Potom také pro velmi nemainstream publikum půjde chorvatská thrillerová komedie **Balkánský masakr paintballovou pistolí**, srbský psychologický horor Otevřená, lotyšský dokument, který vyhrál cenu za nejlepší dokument na festivalu v Karlových Varech **Svědkové Putinovi**, rumunský experimentální film a letošní výherce Berlinale Touch Me Not a nejnovější kousek legendárního francouzského animátora Michele Ocelota Dilili v Paříži.

Pro více "mainstreamové" publikum do kin půjde doposud nezfilmovaná adaptace spirituálního nástupce trilogie Millénium od Stiga Larssona, **Dívka v pavoučí síti**, animovaná verze vánoční klasiky **Grinch**, další kousek z prequel série Harry Pottera **Fantastická zvířata: Grindelwaldovy zločiny**, akční psychedelický bizár **Mladí zabijáci** a nejnovější kousek z Rocky série **Creed II**. A potom půjdou do kina 2 filmy, které jsem v létě viděl na Letní filmové škole **3 dny v Quiberonu** a **Chvilky**. Tyhle dva filmy jsou pro mě zatím dost speciální, protože do doby psaní tohoto článku to jsou zatím jediné dva filmy z roku 2018, které bych jak objektivně, tak subjektivně zhodnotil plným počtem na všech možných druzích hodnocení filmů. Kdybych se tu o nich rozepsal, bylo by tohle celé o tak 2 stránky další, takže si mě budete muset buď najít a zeptat se, proč jsou dle mého tak dokonalé, nebo mi slepě důvěřovat. Oboje jsou civilní komedi-dramata zaměřující se na ženskou osobnost, v Quiberonu na skutečnou populární rakouskou herečku Romy Schneider, ve Chvilkách na imaginární postavu Anežky. Chvilky jsou ještě k tomu český film, tak jsem na ně dvakrát tolik pyšný. Listopad bude taky drahý, nicméně, prosinec bude výrazně levnější, takže mi na dárky možná i něco zbude.

Prosinec

V období adventu to zatím vypadá, že toho do kin zas tolik nepůjde. Celkově 14 filmů, z toho mám zájem jít jenom na 4 (3 mainstreamové a 1 evropský art).

Do multikina v prosinci zajdu na rovnou 2 komiksové filmy. Velmi kreativně animovanýho

Spider-Man: Paralerní světy, kde se v jedné dimenzi setkají Spider-Mani z několika různých alternativních vesmírů a každý z nich je jinak animovaný, a na nejnovější

pokus DC se vyrovnat jejich konkurečnímu Marvelu, **Aquamana**. A rozhodně nepromeškám

ani pokračování legendárního Disney muzikálu, původně v titulní roli s Julie Andrews, dnes s

Emily Blunt, **Mary Poppins se vrací**. Jediný zástupce ne-mainstreamové distribuce, který mě v

prosinci zaujme bude polské psychologické drama **Útěk**.

ge

vo

lu

ce

DOFE

Jelikož pro mnoho z vás je program Dofe (Duke of Edinburgh award) momentálně aktuální, máme tu pro Vás Q&A s Filipem Čermákem, který již má bronzovou úroveň dofe za sebou.

Mohl bys nám přiblížit, co je Dofe?

Dofe je zjednodušeně příležitost pro mladé lidi dělat organizovaně ve svém volném čase něco, co rozvíjí naši osobnost a zároveň může ovlivnit i naše okolí.

Jak ses k tomu dostal ty?

S programem jsem se seznámil ve škole hned v prvním ročníku šestiletého studia skrze přednášku.

Litoval jsi někdy, že jsi se do toho pustil?

Nikdy jsem toho nelitoval! Je to jedna z nejlepších aktivit, kterou jsem za roky svého studia poznal. Dokáže studenty skvěle navést k tomu, aby si sami vybrali, co chtějí ve svém volném čase dělat, určili si konkrétní cíle, vymysleli plán jak jich dosáhnout a provedli ho. Z mého pohledu si tyto dovednosti musí osvojit každý, kdo chce být úspěšný nejen ve škole, ale hlavně v životě. Doporučil bych účast všem svým přátelům.

Které aktivity sis vybral?

Jako sportovní dovednost jsem si vybral zlepšení své celkové kondice. Svůj talent jsem rozvíjel učení se hry na kytaru. Jako dobrovolnictví jsem si vybral dělání ekologických projektů na naší škole, jehož cílem bylo primárně rozšířit povědomí studentů o problémech na naší Planetě, o kterých se bohužel kvůli soukromým zájmům některých lidí nedaří ve správné míře informovat veřejnost. V dalším bodě to bylo naznačení studentům, jak se dané problémy dají řešit a jak mohou přispět oni sami jako jednotlivci.

Které aktivity tě nejvíce bavily?

Nemohu říct, že by mě některá aktivita bavila míň, nebo víc. Všechny aktivity byly něčím zajímavé.

Jaká byla dobrodružná expedice?

Skvělá! Bylo to dobrodružství, na které se nezapomíná. Byla to užitečná zkušenost si vyzkoušet, naplánovat a provést něco takového. Je skvělé vidět, že samotný den D je jen špičkou ledovce vzhledem k hodinám stráveným při plánování, ale o to víc si potom samotnou expedici užijete.

V našem časopisu dáváme studentům prostor k tomu, aby ukázali své zájmy, vědomosti i svého kreativního ducha. Následující článek je začátkem fikce o mladé studentce a jejím životě na nové škole.

ŠÍLENÝ MILENEC

1. část
Nové místo, noví lidé

Jako každý den aplikuji můj rituál, nádech, výdech, nasad' úsměv a Vejdi dovnitř a ukaž světu, jaká jsi suprová holka. Jakmile stojím před obrovskými dveřmi školy, škola nevypadá zas tak špatně jak jsem si myslela, ale je to všechno nové a zvláštní. Do Buenos Aires jsem se přestěhovala s mámou poměrně nedávno. Mám trochu trému... Co když budu chodit do třídy s feťáky, či s nějakými počítačovými maniaký? Zatřepu hlavou, abych všechny špatné myšlenky dostala pryč, protože, jak mám myslet? Pozitivně.

Projdu dveřmi a v okamžiku zjišťuji, že nemám absolutní ponětí kudy kam. Naštěstí hned u dveří stála holka a rozdávala plánky školy.

Jmenovala se Luci. Taková drobná štíhlá brunetka. K mojí úlevě nevypadala ani jako feťák, ani jako počítačový maniak či jakékoli jiné individuum. Byla jsem strašně, strašně nervózní. „Ahoj. Jsem tu nová, mohu tě poprosit o ten pláněk?“ Zeptala jsem se. „Jasnačka“ řekla, mrkla a podala mi pláněk. „Mimochodem. Jsem Luci. Vypadáš na čtvrtandu. Mam pravdu?“ Vychrlila na mě. „Já jsem Brigitta. A jo máš pravdu. Budu tu chodit do kvarty.“ Odpověděla jsem rozpačitě. „Tak to budeme mít šanci se lépe poznat.“ prohlásila rozhodně Luci. Našla jsem si první kamarádku. Byla jsem z toho nadšená a tohohle kamarádství jsem později neměla důvod litovat. Luci mě provedla celou školou a ukázala mi všechny kluby, které byly na škole k máni. Vlastě díky ní jsem se zapsala do divadelního, hudebního a tanečního klubu. Nechci se vyťahovat, ale byla jsem všude nejlepší. Zapomněla jsem zmínit, že Luci byla předsedkyně sboru pro tvorbu ročenky a tím pádem byla poměrně vlivná. To díky ní jsem se do všech těch klubů dostala. No každopádně. Školní rok utekla jako voda a Luci mě zavolala kvůli focení do ročenky. Když jsem přišla do ateliéru, zrovna fotili jednoho kluka...

Vysoký, vysportovaný a s okouzujícím úsměvem. Byla jsem z něj absolutně hotová. Jen škoda že to na mě bylo tolik vidět. Luci mě odtáhla kus stranou a řekla mi: „Tady se někdo zamiloval“ a dloubla mě do boku. „To je blbost, ty krúto“ ohradila jsem se. „Vážně? A proto jsi měla ten připitomělý úsměv a hrála jsi si s vlasy? To děláš, když se ti někdo líbí.“ Tohle bych asi měla vysvětlit. Za celý rok jsem na škole potkala spoustu kluků, kteří se mi líbili, a vždycky to vypadalo stejně, začala jsem si natáčet vlasy na prst a hinhňala jsem se. „Jmenuje se Gabriel a je nejlepším sportovcem na škole. Taky miluje hudbu.“ vysypala na mě Luci. V ten moment se Gabe začal zvedat k odchodu. „Hej Gabe!“ zavolala Luci. „Pojď sem. Chci ti někoho představit.“ „Neee počkej!“ sykla jsem směrem k Luci. Ale to už stál Gabriel u nás. Musela jsem vypadat v obličejí jako vařený humr, protože z blízka vypadal ještě líp. „A-ahoj“ vykotala jsem ze sebe, „já jsem Brigitta.“ „Čau. Jsem Gabriel, ale říkej mi Gabe.“ Řekl a mrkl na mě. Zrudla jsem a culila se na něj. Zachránila mě Luci. „Tak pojď, potřebuju tě vyfotit do ročenky. Vyhrála si nejtalentovanější holku.“ To byla druhá věc, co mi podrazila kolena. „Já a nejtalentovanější holka roku?“ „Jo. Odhlasovala to půlka školy“.

Zbytek dne jsem nebyla schopná myslet na nic jiného než na Gabriela. Neustále jsem ho měla před očima. Ten jeho odzbrojující úsměv. Jeho krátké vlasy a tmavou pleť. Byla jsem do něj opravdu zamilovaná. Nastal konec roku a já měla jediný cíl. Chtěla jsem podpis od Gabea. Když jsem celá určená doběhla do tělocvičny, kde Gabriel rozdával podpisy. Bylo kolem něj strašně moc lidí, ale jakmile mě viděl, všechny rozehnal, aby mi vytvořili uličku a já mohla v klidu projít k němu. „A-ahoj Gabe.“ vykotala jsem a cítila jsem, jak mi opět rudne obličej. „Čau Brigit. Chceš podpis?“ „Ano ano ano, strašně moc!“ Neudržela jsem se a vykřikla. „Hlavně klid Brigit. Nezblázni se mi tu. Mimochodem...“ řekl, když psal do mé ročenky „podepíšeš se i mně?“ Spadla mi brada. „A mohla bys přidat i svoje číslo.“ Byla jsem ráda, že jsem dopsala poslední číslici a mohla se vypařit. Začínala jsem být už strašně rudá. Když jsem odcházela ze školy vstříc volnu a s nadějí, že se během prázdnin uvidím s Gabem, vůbec jsem nedávala pozor na cestu a narazila do kluka, kterého jsem ještě ve škole neviděla. Chudák se tak vyděsil, že vyjekl a vyskočil dobrého půl metru vysoko. Upadla mu jeho ročenka, a když jsem ji chtěla zvednout, zasyčel. Odtáhla jsem se. Sehnul se, vzal svoji ročenku a spěšně ji uklidil do brašny.

Pak jen tak stál, ani se neotočil...

Gevoluce Říjen 2018